

Edebiyat Defteri

Gülay Karaoğlu -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
16 Mart 2021 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

EVİRİM AĞACI

Evren dedi ki,
Mutlu ettin mi insanları?
Kadın, hayır edemedim dedi.
Evren neden dedi?
Kadın, çünkü önceliklerim hep insandı,
Onlar kırılmasın, üzülmesin istedim.
Evren,
Niye sende insan değil misin, seninde mutlu olmak hakkın değil mi?
Kadın,
Ben güçlüyüm başarabilirim, acılarla da, hayal kırıklıklarıyla da dedi.
Evren, yaşamda kimse güçlü değildir,
Herkesin yaşam içinde mutlu olmak için birine ihtiyacı vardır dedi.
Kadın,
Ben hep insanların yanındaydım, neden onları mutlu edemedim dedi?
Evren,
Onlar istemeden verdiği için, kendi isteklerini erteleyip,
O insanlara kendinden fazla değer verdiği,
Kırgınlıklarını,
Onlar kırılmasın diye içine attığın,
Mutlulukları,
Bir güler yüzde, bir küçük sözde, bir dostça bakışta aradığın için dedi.
Kadın başını kaldırdı,
Gökyüzüne, Kozmos'un o efsane, hala tartışılan
Karanlığın içinden aydınlığını yansıtan müthiş anlamlı,
Onunla dalga geçen gülüşüne baktı.
Haklısın dedi. Ben kendim olmayı Unutup, başkalarının “beni” olmaya çalıştım.
Özümü, ışığımı, kendi benliğimden, karşılıksız insanlara vermeye kalktım.
Zalimce kıskançlıkları hoşgörüyü karşıladım.
Art niyetleri gördüm, görmedim.
Evren,
Ama sen bu evrende binlerce ışığın özünü
Kendi özünle, niyetinle insanlığa bağışladın.
Bil ki, bu Dünya'da var oluş devam ediyorsa,
Senin gibi inançlı,
Özünden vazgeçip kendi benliğini paylaşan
İnsanlarla devam edecektir.
Acılar mutluluğunu gölgelese de, kazandığın bir insan,
Evrenin var oluşunda,
Kozmosun geleceğinde
EvrİM ağacını gelecekte de yeşertecek olanlardan olacaktır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1334770/evrim-agaci.html>

KADIN

Duygular karmaşası içinde,
Çıkmaz yollar,
Yılların uğraşı içinde,
Yoğun duygular,
Kaç kadın acaba benim kadar şanslıydı,
Dökebildi kağıtlara,
Geçtiği kırık camlı yolları,
Kaçı anlatabildi hissettiklerini,
Kaçı kırgın, sevgi dolu yollarda yarım kaldı,
Sarılacak bir dal, bir heyecan aradı.
Kaçı değerli dostlarına,
Yakından uzağa ulaşabildi.
Sanki yüreğim tüm kadınların yüreği,
Kalbim tüm hissedebilenlerin.
Yüreğim baharın çalan senfonisiyle birlikte
Tüm güzel kadınların
Heyecanlarında, acılarında,
Tutacak bir dost elinde kaybolmaya hazır.
Sesiniz olmak istiyorum bazen,
Acılarınızı paylaşmak,
Aslında var olan,
Yok oluşlara sürülen duygularımızda,
Ağlayan bir seste,
Siz olabilmek, ağlayabilmek istiyorum,
İçimdeki duygular şöleni izin vermiyor.
Gönlüme bakıyorum,
Siz olan kalbim,
Geçmiş anıların yükünde
Bir çağlayan, bir sevgi yumağı,
Durduğu duraklarda inmek istiyor,
Lakin kadın yüreği işte,
Hep sabır, ve hezeyanlarda,
Bir başka olur,
Yüreğindeki kollarken inanarak,
Sevgi yolundaki ışığın içinde bir kor olur.
Kadın, ah güzel kadınlar,
Köşelerde, hep beklerken doğacak güneşi,
İnandıklarımız için sabrımızda,
Bir ana, bir sevda olur,
Hep, huzura ulaşacak bir kapı bekleriz,
İşimizde, yaşam savaşımızda,
Hala içimizdeki çocuksu aşkla.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1358203/kadin.html>